

Este de trei ori în săptămâna: Mercurii, Vinerii și Duminică, când o călătrău, când numai dijumătate, adesea după moștenirea imprejurilor.

Prețul de prenumerație:

pentru Austria:	8 fl. v. a.
dijumătate de anu:	4 " "
a patrulea:	2 " "
pentru România și strainatate:	
pe anu intragu:	16 fl. v. a.
dijumătate de anu:	8 " "
a patrulea:	4 " "

ALBINA

Sabiu, 30 augustu, 1868.

Cauza congresului naționalu bisericescu e pusa în miscare. „Telegraful român“ de astăzi publică cum este împărțita arhidiecesă în cercuri electorale. Sunt 10 cercuri de alegere pentru deputații din cleru. Era 20 de cercuri de alegere pentru deputații mireni astfel se împlinesc sumă de 30 de deputați (10 preoți și 20 mireni) ce se vină archidiocesei. Totu în acestu modu, cele lalte döue episcopii vor trimite cate 30 de deputați. Sună totale a deputaților în congresu are se fi 90° intre cari 60 mireni și 30 preoți. Pentru conducerea alegerilor trimite consistoriul în fiecare cercu catu unu comisariu, careia în fața locului alegătorii i mai dau doi barbati de incredere. Pentru alesi se sustine versta de 30 de ani. Am dorit ca și cele lalte dieceșe se dea în publicitate prodecură loru.

Pentru pronunciamentul de la Blasius decurgu investigațiile la Mureșiu-Osiorhei de la 17 iuliu pana acumă inca nu s'au finit. Căzătău mai fostu I. Balintă, V. Crisanu, V. Ratiu, P. Solomonu, A. Neagoe, G. Popa, Fărago a două ora, A. Micu, A. Boeriu, M. Solomonu.

In gimnasiulu de statu de aici în anul venitoru scolasticu limbă instructiunii va fi cea unguresca (?).

Vadulu lui Huru în 29 aug. 1868.

Într-o corespondință din Solca în nr. 85 se constată cumă alumnii seminariai de astăzi se insoră cu germane și polone. Astăzi nu e de mirare de vom consideră că în anii din urma alumnii seminariai nu s'au potut petrunde de idei și sentiminte naționale, căci conducerea și exemplele; ce le aveau de la superiorii loru, au fostu mai multu de catu neromane. Parintele Comorosianu a nume, desigur de origine română, devinindu, Dumnezeu scie cum, moscovită, propagă musulismul prin vorba și fapta atatu ca spiretualu catu și apoi ca rectoru seminariale. Veri ce ideia său fapta română, de căstă se o întreprinde alumnii seminariai, o inadusă; desprețuia chiar a vorbi în limbă română, preferindu în comunicăriile sale cu densii limbă rusescă sau cea germană. Concluză cu zelul de se adunara felii de felii de obiște românesci, și le boteză de ruseasci pentru espusei slava din Moscă și împlu bibliotecă seminaria la carti și diuarie aduse ca daruri din Rusia pe cale secretă. Mai neroamă inse a fostu și este portarea Escalintei Sale p. episcopu Haecmanu. Sentiemintele Preșantie Sale sunt atatu de neamice pentru romani, în catu lu vedi ce lucru are eu dintii indata ce dă cu ochii de vrănu română, fia el preotu ori mirenu, de rangu mai naltu sau de stare mai mica. Cu deosebire sunt inse alumnii seminariai cei ce au sărăcia de a fi tratati de către Preșantie Sale în modul celu mai neplacutu. Între placerile Escalintei Sale este și aceea de a-si bate jocu de limbă română, mai alesu candu se duce de presiede esamenelor publice la institutulu teologicu. Atunci aprofesoriu și auditoriu totu aceea-si trecere naintea Preșantie Sale, ba ce dicu, adeseori profesoriu din punctu de vedere națională e mai amaru lovită și scarmenată de catu auditoriu. Astăzi si-vede profesoriu înmormantandu-i-se autoritatea să nainte de ce să fi formatu deplinu. Într-aceea înruriintă stricăciuă a Escalintei Sale nu se simte numai în atingerile sale cu alumnii seminariai, cari sunt acum cuprinsi de desigură și lipsiti de veri-ce aspirație mai nalta, ci acestia sunt astăzi astfelii că sciintă nu-i preocupă de catu forte putinu, că trebuințele și interesele naționale și bisericesc nu le sentiesc și că literatură română nu cunoște sprințul loru. Cu atâtă mai viu interesu portă ei însecesului femeescu. Conversațiile loru în școli de recreație se referesc numai la dame,

cari le clasifică în privința frumuseției și portării trupului, în privința calitatii de conservatorie și jocătorie etc. și la petreceri, în alu caroră decursu se folosesc cu predilecție de limbă germană, cantandu și conversandu.

Deci fiindu petrunsi alumnii seminariai de astfelii de spiretu, cine se mai poate mira, că și-iu în casatorii germane și polone?

Aradu, în augustu 1868.

Sunt unii oameni, mai verosu scribitori provinciali de „cei seraci cu duhul“ în ai caroră articoli îndărătă ceteriorul obiectivitate, îndărătă ceteriorul, cu atâtă mai pucinu cunoștință lucrurilor și adeverul.

Acesti oameni ca se atraga mai tare atenția publicului ceterioru, de rondu și începu articoli loru din punctu de vedere naționalu, din interesare catre biserică și școală; desigur intru adeveru naționalitatea li este numai pe limba, era de biserică atâtă li pasa catu lui Erostratu de a Dianei.

Astfelu privesc pe corespondințele din Nr. 106 alu „Feder.“ care sub masă anonimă aduce la cunoștință publică „ceteva sciri provinciali“ cari, dacă ar fi basate pe adeveru, concedu că numai întristare și durere ar putea produce în inimă ori carui română adeverat.

Înse multiamita pronici ceresci, că lucrul nu stă astăzi precum l'a descris. Ce a scrisu e numai rugina, era scrierilor anonimi (y), e unu calumnatoru malitiosu, din ale caruia vorbe cunoșcemu pră bine pe omulu nostru, si scimus pră bine că e unul dintre peccatosii cari au încordatul arcoul, au gătit sageti în tulba, ca se sageți pre ceci drepti la inima; unul, care, ca copilul celu nepacient scuipindu pe poleitele prețioase din casa, si întipuesce cumă cu catu scuipo mai sus, cu atâtă si densulu e mai mare, — după ce încearcă a-si bate jocu de politică nalta a lui Ba., după politică sa cea de Josu (triviala) scuipe si mai sus, acătiandu-se de iubită persoană a lui Episcopu aradanu, cu nisice cuvinte si fruse, din cari trebuie se presupunem in corespondințe o băla de creri rara si o simplicitate nemarginata, in catu nu me miru că asemenea articulandri a dese ori trebuie se umble de la o Redactiune la altă in „vandra“ pana ce, după multă truda si numai pe langa ore ce recomandare au nenorocirea a vedé lumină.

Din care cauza, fora a me mai ocupă de persoană lui corespondinte, si ignorandu totă opitetele si frusele neghioabe ale Dsale, pe langa acea observare că si eu sunt română de religie greco-orientala, si nu patimesc de băla confesionalismului, — trecu la obiectul articolului, in care anume se plange corespondințele anonimă:

„Că suntemu in alu 4. anu de candu „aruncati de sub unu jugu, gememus sub altul apasati chiar de acei capi ai bisericei noastre, pe cari ii sustinemus noi cu sudoreea noastră; naționea să insielatu crescendu astfel de omeni, cari nu lucra spre înaintarea si pastorirea turmei sale, căci de la despărțirea noastră de serbi traescu in nelucrare.“

Insumi ca lumine, parte că numai in catu din diurnale am cunoscut activitatea capilor nostri bisericescii de la despărțirea noastră de serbi pana acumă, parte pentru că n'am cunoscutu fontele scirilor lui anonimă, — am tacutu si am acceptat ca se i se responde din altu locu mai competente; dar avenudu si eu norocirea de a participa la conferința conchiamata de Ittea sa d. Episcopu diecesanu, care sub presedintia aceluiași se tineu in 19 augustu nou a. c. in sală consistorială de aici, avui ocasiune binevenita cu mai multi barbati intelectuali preoți si civili a ne informa din capulu locului că lucrul stă cu totul altcum, si nu precum l'a descris d. corespondinte. —

Ittea sa d. Episcopu, ca presedinte alu

Prenumeratunile se facu la toti dd. corespondinti a-nostri, si d'adreptul la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresă si corespondintele, ce privesc redactiunea, administratiunea și prezentul așteptate vorbi nefracante, nu se vor primi, căci oamenii nu se vor publica.

Pentru anunțe si alte comunicări de interes privat — se respunde cate 7 cr. de linie, repetările se facu cu prețul scadut. Prețul timbrului este 30 cr. pent. una data, se antoafă.

conferinție a datu anume cete tuturor acelor primitore la pasii archiereilor pentru organizarea bisericei, din care cu bucuria neam convinsu deplinu că Preșantie Loru au lucratu in catu li-a fostu cu potinția: si sum de acea convingere, că daca era de fată si d. corespondintele marcatu, ca romanu si omu de omenia, in astă privinția singuru si-ar fi revoacat barfelele ce le-a scrisu.

DSa nu se vede a sci ce agende cadu in sueră competenție unui Episcopu, ce in a sinodelor episcopesci, ce in sueră congresului naționalu, si ce in a legislației din tiéra, nu se vede a se fi ocupat de cetea foilor, său celu pucinu a inscripțiilor ce se reduc la starea si afacerile noastre bisericescii de patru ani in coccia.

Eu celu putinu nu potu alta deduce din pléva cea multă a mențiunatului articlu, care intre altele se plange cu amaru contra preșantie sale că „liturgia (missa) e lungă, că pomenile, mataniele nu incetă“; se plange in contra „azbuchelor“, etc. DSa trebuia se scie că liturgia e facută de sanctul Ioanu Gura-de-auru si de marele Vasiliu, dar nu de episcopii nostri de acumă, totu astă trebuia se scie că nu episcopulu este in stare si competente a schimbă liturgia, a sterge mataniele si azbuchele! Dupa logică dlui anonim, episcopulu e de vina si pentru că a fostu secreta in anulu 1863, pentru că estimpu pe unele locuri grădu a secetu, ma pentru că pe unele locuri l-a batutu grandinea, si că nu plăia totdeauna la timpul dorit etc!

Se scie dura dsă cumă Archiereii nostri naționali, delocu după despărțirea noastră de către serbi, nu au intrelasatu, intru inteleșul asiediamintelor bisericescii, a tieni sinodul, in care consultandu-se despre modalitatea după care au se se constituie pe viitoru atatu Metropolii catu si Episcopatele noastre — resaritene din Ungaria si Transilvania, — inca in anulu 1865 si-au facutu Reprezentanții sinodala catre Maiestatea Sa pentru rezolvirea unui congresu naționalu bisericescu in care preșantie loru si-au datu parerile intrunite: cumă de orace autonomia bisericei noastre gr. res. e basata pe principiile democratice, preșantie loru unilateralmente foră intrevenirea reprezentantiei bisericescii, statătoare din deputații preoțesci si mirenesci, nu potu luă la pertractare modalitatea constituirei Metropoliei si a Episcopatelor, precum neci a stabilirii normelor pentru afacerile bisericescii, ale scolei si ale fondurilor pe viitoru.

Reprezentanția acăstă precum scimus toti — afora de d. Anonim — fu rezolvata numai de curundu in anulu curintei prin articolul de lege IX. publicat in casă magnatilor in 30 iuniu a. c. in care afora de aceea, că Ministerul s'a impoterit cu mediloarea conchiamării congresului naționalu romanu gr. Presăriten, pe temeiul representanței atinse, s'au desemnatu calea si forurile juridice in privința pretensiunilor escute din despărțirea ambelor Metropolii, pe catu ele nu se vor potă impacă prin invocă reciprocă, atatu aceloră ce atingu metropoli a intrăga catu si a celoră ce atingu diecesele episcopesci, său comunele bisericescii său si pre unii indivizi singuratici.

Fie securu d. anonimă că Ittea Sa Episcopu Aradanu cu tota cunoșcuta sa bunăvoiția parintescă, cu poterea ce o are in armă a crucii, n'a potutu si nu poate complană neintelegerile escute din despărțire cum e de exemplu a Temisiorenilor.

Pe temeiul acestui articol de lege preșantie loru dd. Archierei, precum fuseram convinsi din capulu locului, si mai tardu si din diurnale, au si cerutu terminu pentru tineretă congresului naționalu, si intrăcesea precum in Sibiu asi și in Aradu conferința conchiamata de d. Episcopu aradanu, a dispusu in privința alegării deputaților, foră preșantie sa (ca presedinte, carele precum

purarea asiá si acum'a numai in urma si-a spusu parerea sa) se fie preventu cuiva in modu impunatoriu precum vedem d. e. in congregatiunile comitatense numite constituutiunale. —

Intru adeveru, vediendu cum propasiescute alte lueruri dietale, mai alesu care privescute la noi, dupa convingerea mea numai unu credincios ingratu si pré simplu din turm'a cea intielépta nu va scfi apretiu si recunoscere ostenelele si pasii, cari potura mediloci ca prin dieta si asié de curendu se fie luata caus'a despărțire la desbatere si otarire.

„Se premitse inse din tóte partile că n'ar trebui se se precipite conchiamarea congregsului“ — dice Albin'a in Nr. 84 de domineca — „caci in asemenea casu elu abié ar poté se scape de obiectiunea că este productulu arbitriariu alu capiloru diicesani. Adeveratu că avem mare si urginte lipsa de elu, inse de elu bunu, de elu emancipatu de slabitiuni si abusuri, daca e ca se ni vindece vieti'a morala de acestea; era pentru ca se fie calificatu precum lu dorim cu totii, trebuie se fie pregatit cu seriositate si maturitate.“

Iata adeverulu, care corespondintele aradanu voinicosu dar fricosu, imbracatu in piele de leu, lu negresce cu atat'a grobianitate si efronteria; injurandu pre capii nostri bisericesci, că de patru ani nu lucra nemic'a intru interesulu bisericescu si scolaru! si dupa aceste citate óre nu devine corespondintele Federatiunei in contradicere chiar eu opiniunea publica?

Contrarietatea acésta nu e destula inventatura? Domnulu corespondinte ea omu sanguinosu nu scie, că grab'a strica tréba. Ori trebuie se presupunem că d. anonimu e omu fora de ocupatiune?!

Recunoscu eu, dle anonime, scadiamintele si starea cea trista a institutelor teologice si preparandiale.

Recunoscu că in institutele teologice si preparandiale nu se primescu numai teneri absoluti, ci si de cei mai putinu calificati precum si de ceia, cari au cadiutu la esamenulu de maturitate.

Recunoscu si aceea că parochiele vacante nu se impartu totdeun'a dupa gradulu culturei scientifice intre cei candidati; sciu si aceea că aiurea se asta fontele acestui reu si neci de catu in inim'a cea nobila si parintesca a dlui Episcopu aradanu, carele d. e. in Pecica dupa atate recomandari pro si contra, ne mai potendu-se orienta despre voi'a poporului a lasatu si asta data ca se aléga consistoriulu prin votare; si ce a fostu resultatulu? Acel'a că s'a alesu unulu pre care l'au cerutu de preotu 200 (dóne sute) de credinciosi, intre cari se asta cei mai multi inteliginti; pre candu ceia lalti 5—6 insi competinti, dintre cari inse neci unulu n'a avutu mai multi de 5—20 omeni, — cadiu. — Altcum, precum scim, caus'a de sub intrebare inca nu e deslegata definitiv.

Dar cunoscu pré bine din esperiintia si starea cea deplorabila a preotimei, de care teologii ei absoluti cu ceva cunoscintie, mai toti se ferescu ca de ciuma, si mai bucurosu voiescu a aspira la vre unu postu de notari comunali, mai voiescu a fi cancelisti, diurnisti, etc. de catu se mérga de preoti d. e. la Borziu, la Damosiu, si la Topla unde nu ajutoriu din fondurile religionare seu din alte fundatiuni bisericesci si scolare, ci seracfa si necazu ii ascépta.

In fine cunoscu manipularea veniturilor monastirilor, (Rogu-te, dle anonime, de ce nu ni-ai anumitul monastirile nostre?) a veniturilor bisericesci si scolare; despre ce forte se insiela simplulu nostru anonimu, candu si face ilusiuni că acestea stau sub despuseiunea Archipastorilor (dupa dsa „Despotilor“) nostri nationali.

Cumca Itatea Sa D. Episcopu aradanu, carele cu toti romanii dimpreuna s'a fostu bucuratu pentru denumirea comitelui supremu romanu, s'a bucuratu si de ministeriulu ungurescu (constituutiunalu) si apoi totu acestui ministeriu i-a facutu vediuta: e lucru pré naturalu la ori-ce demilitari bisericesci ori civili, este efluint'a unoru detorintie ce coversiesc mintea Dta, dle anonime.

De ce nu ataci inteligint'a si romanima din comitatul peste totu că si dens'a a datu semne de bucuria mai espresa de catu cole ale Pre Santei Sale, pentru denumirea ministeriului magiaru constituutiunalu, atunci

candu a facutu serenada comitelui supremu magiaru?

Pote că Dta vei fi fostu de o parere cu cel'a ce in conferint'a partidei nationale, s'a declaratu cu resolutiune in contr'a constituutiunei; pana candu dupa ce a sositu a casa, singuru a dispusu ca se se puna flamure chiar pe turnulu bisericei nostra, de care neci nu se tiene.

Vei fi fostu de o panura cu cel'a care intre noi cu solenitate s'a declaratu in contra constituutiunei, enarandu si fatalitatile suferite in 1848—49 din partea magiarilor, éra de locu ce a esit din conferint'a nostra, (peste ¼ de óra) figurá ca membru in comisiunea ce s'a compusu de magari: pentru pregatirea solenitatilor de bucuria?

Vei fi de o parere cu celu ce pe facia lueră cu zelu pentru alegerea ablegatului nostru: éra in dosu tóta pántea lueră pentru A... i traducendu-i programulu pe limb'a romana.

Vei fi celu ce pe facia te declarai, pentru ablegatu romanu; éra pe ascunsu imbiai cu candidatur'a pre I. si pre K.

Vei fi unulu de accia cari urescu pana la mórté vestimentele magiare CsárdásKalap, sastol, sinorele si pintenii; éra candu depuni esamene, le imbraci si — Domne bine ti prindul

Vei fi unulu care e romanu zelosu forse-si scie cumpení pasii, care dà cu bat'a in balta; si daca prin vin'a-ti propria dai de nevoia, te degradezi a cersi patrocinulu acelora, caror'a singuru li-ai infisptu cutitulu veninosu in anima, calumniantu-i cu gur'a in publicitate, éra coloru neromani te linguiscesci pe cont'a nationalitatii!

Vei fi unulu, care esti plecatu a fi ori-ce numai multiamitoriu facia cu bineficatorii sei — nu!

Vei fi unulu carele nepotendu altcumu figurá ca romanu mare, ti pare că ti — ajungi scopulu daca calumniezii din punctu de vedere nationalu si pe aceia, despre cari nu esti demnu a pronunciá o parere.

Eu nu sciu ce felu de morburi are Itatea Sa; are morburi cronice seu bá? precum scrie „ruginoș'a“, neci aceea nu sciu că óre la tienerea parastasului pentru reposatulu Georgiu Pop'a fostu Itatea Sa morbosu seu ba?

De catu sciu aceea că Itatea Sa nainte cu pucini ani, doi ani intregi a jacutu in pericolul mortii, in catu nici dupa rensanatosare indelungatu timpu n'a fostu in stare a umblă fora radiemu.

Sciu de securu că pe timpulu inmormentarii lui Georgiu Pop'a, Itatea Sa d. Episcopu n'a fostu a casa, era chiar la dieta in afaceri fórie grave pentru noi si interesele nostre.

Si se credea d. corespondinte că Itatea Sa daca era a casa, precum s'a dusu si a celebratu la inmormentarile altoru barbati ai nationalui mai putinu meritati, cu atat'a mai putinu n'ar fi intrelasatu a face acésta facia cu Georgiu Pop'a, cu care catu a fostu fie-iertatulu in Aradu, si la bine si la reu totu la oalta au fostu ca Castor si Pollux.

Au dora la mortea si inmormantarea unui crestinu, celu ce ca atare in viatia si-a iubitul biserica, si n'a atacatu moralitatea preotimei ca Dta, — inca vedi politica si miscamentu constitutiunalu?

Si daca totusi, se supunem că Itatea Sa morbosu seu nemorbosu ar fi mersu la inmormentarea lui Georgiu Pop'a prin ploia de primavéra, careia asemene, abié am mai vediutu; daca s'ar fi udatu pana la pele, ca multi cari apoi chiar s'au bolnavit; daca, imbracatu in vestimentele episcopesci funebrale prin tina si apa pana la infasuratore ar fi mersu de a lungulu orasului pana la morminti, óre Dta, Dle anonime, nu l'ai fi batjocorit?

Nu voiescu asta data a nimeri, si a me ocupá de incidentulu, ce Te-a misicatu spre asié felu de vaieraturi: pote că mi vei dà singuru ansa, că la revedere se-ti tragu dupa urechi pelea cea de leu.

De ce nu te occupi si de alti Episcopi? ca se-ti credemu că nu vorbesci din reuteate.

Meritele Itatei Sale Dlui Episcopu pentru natiunea si biserica nostra sunt cu multu mai cunoscute, si recunoscute, de catu ca acele veri odata se pote fi negrite de atari calumniari marsiave.

Au nu Itatea Sa e primulu Episcopu in dieces'a Aradului care in agendele consistoriale a introdusu limb'a romana?

Denumirea primului comite supremu in comitatulu aradului nu e mai alesu resultatulu pasiloru celor neobositi ai Itatei Sale?

Înaintare, asociatii pentru cultur'a poporului romanu in Aradu cui avemu peste totu a o multiamá, de catu Itatei Sale, sub acarua condusca stă si astadi.

In afacerile despartirei metropoliei romane de cea serbesca, cine s'a tradisit mai multu de catu Itatea Sa?

Cui are se multiemesca dieces'a si deo-si comunitatea bisericesca din Aradu radicarea bisericei catedrale? de catu chiar numai staruintielor celor neobosite ale Prè sanctiei Sale?

N'au ajutatu si nu ajuta si astadi Itatea Sa mai multi teneri lipsiti de mediocie?

Cari literati, poeti, artisti si barbati nationali cunoscuti ori necunoscuti s'au invertitul prin Aradu si au batutu la usile Itatei Sale, pe cari se nu-i fie primitu si sprignitul?

De candu Itatea Sa pastoresce dieces'a Aradului, nu s'a intemplatu plansore, nu rana nationala in a caror'a vindicare in fapta cu ori-ce sacrifice materiale chiar neproporionate pre-subtirului seu venit, se nu fie fostu totdenu'a premergatoriu.

Candu a facutu intielegint'a romana din comitatulu Aradului vre-unu pasiu intru interesulu nationalu la locurile mai nalte, ca se nu fie avutu in fruntea sa de conducatoriu pe Itatea Sa Episcopu?

„Tote prin trensulu s'au facutu, si foră de densulu nemica nu s'a facutu, ce s'a facutu!“ Asiè dle anonime!

Lun'a Dta nu s'a inalatiu, ca se pote face intunecime de sòre!

Astfelu e starea lucrului, si nu precum o descrie corespondintele anonimu (y) care in lips'a altor ocupatiuni mai oneste, in lips'a altor materie de scrisu, mai corespondintore pasiunilor, caror'a se vede a fi slavul celu mai supus, se silesce prin calumnare a devin omu mare, fiindu că la calumnare nu se recere positivitatea si cunoscinta a adeverului.

Grachus.

Checi'a-Romana in augustu 1868.

(Respusu la barfele serbesci.) In Nr. 62 alu foii serbesci „Zastava“ ce apare in Neoplanta, unu corespondinte serbu din Checi'a se tanguesce contra romanilor din Checi'a, că romanii dupa rescóla de mai anteriu s'au fostu linisitul vedindu că e mai bine a traia in amóre fratiésca cu serbi de catu in ura si certa; dar acum vede că érasi a inceputu a intrá spiritulu celu necuratul in trensii, si voi-escu cu totalu a sterga pre stranepotii lui Dusian de pe fat'a pamentului; apoi dice că ei au numai unu prentu serbescu dar si pre acesta voiescu romanii se-lu indeparte déca acésta ar stá in poterea loru, numai ca se nu fie nimene cine se-i conduca spre inflorire. Se intreba apoi corespondintele insusi că óre cine pote se fie acelu conturbatoriu si atititoriu, care intr'ata a interitatu pe romani in contra serbilor; apoi asta si-si respunde insusi că a celu atititoriu este invenitoriul romanoso-serbescu din locu; caci de vre 5—6 ani de candu li-a datu sorteia pre acestu invenitoriul romanu, trebue se se tanguésca lumii că mergu cu totulu inderetu, că pruncii loru nu sciu nimica, si invenitoriul fiindu romanu nu se occupa cu densii, si neci că are timpu pentru ei, ci numai pre romani ii instruieda dupa dorulu si poft'a sa. Scóla nu e mai multu ca in diecesiul trecutu curatul serbesca seu macar diumatate, ci consta numai din cati-va pruncuti serbi si preste suta de romani, pre cari i-a fabricat amintitulu invenitoriul din serbi; mai departe dice corespondintele că s'a plansu mai de multe ori juridictiunilor scolastice mai nalte in contra invenitoriului, inse a fostu totu indarut; apoi in fine mai amintesce si aceea că invenitoriul dreptu intielesulu ordinatiunilor mai nalte, a trebutu inca anu se fie facutu la Zombru esamenu din limb'a serbesca si vechi'a slavéna, dar acésta nu s'a intemplatu neci pana acum'a, apoi cere consiliu de la intielegint'a serbesca, cum si ce pasi se mai faca densii de aci nainte, ca nu cumva se péra in eternu stranepotii lui Dusian.

Nu vrea se me ocupu de tota corespondint'a care e numai o lunga mintiuna si malitia, ci ca romanu observu corespondintului neamtu si a vi aduce invenitoriul adeveratul serbescu, pre care se-lu alegeti voi insive, din scolul vostru, dar apoi se-lu si sustineti singuri, era nu si dia pung'a romanilor, care apoi se vóta conduce dupa dorulu si certint'a dvostre, ca se infloriti ca finiculu, si se imultiti ca cedrul Livanului.

In fine am se-ti mai spunu, dle corespondinte, că eu si romanii nu suntem in contra inflorirei si prosperarii dvostre precum in tanguiti, ci inca ve indemnámu a. vi. infintu scóla si a vi aduce invenitoriul adeveratul serbescu, pre care se-lu alegeti voi insive, din scolul vostru, dar apoi se-lu si sustineti singuri, era nu si dia pung'a romanilor, care apoi se vóta conduce dupa dorulu si certint'a dvostre, ca se infloriti ca finiculu, si se imultiti ca cedrul Livanului.

serve că romanii din Checi'a nu sunt amariti contra poporului serbescu, care dupa proportiunea loru asemenea solvescu tóte darile casromsnii, ci sunt amariti contra despotismului hierarchiei serbesci, de sub care nescatatu dorescu a se elibera, si asupra prentilor serbesci (cari naintea comisiunei miste s'au lăsat de ei) cari se-nutrescu mai numai din sudorealor si totusi nu li celebrează cultul deosebitescu si in limb'a loru amesuratul proprietatea loru, desi s'au plansu mai de multe episopokul serbescu, si cari ce e mai multu si in diu'a de astadi se incercă a-i apesa si despoia (déca numai ar poté) de drepturile loru bisericesci, cari nu e unu prentu dice corespondintele ci sunt (spre menorcirea nostra) trei, si totu astfelii de individi necapaci cari dieu nu merita a functiona in asa comunitatea romana precum e nostra, era mai alesu tatatu corespondintului, care e una omu desbracatu de totu caracterulu prentiesc, care pana acum'a a fostu din patru comune curatul serbe eschisul si alungatul, ba ce e mai multu la 1862 a fostu pentru fapta rea si inchisul in monastirea Mesiciului, ce prin atestatul s'au documentatul episopokul serbescu, dar si metropolitul de la Carloveti, apoi pre acesta cu tota protestarea romana fuseram siliti la 1865 a-lu primul care voiau omu demnu in locul reposatului prentu romanu, spre a ne mangaiá cu blagostoveni'a sa, seu mai bine disu, a ne trage sub pravoslavi'a loru.

Fii convinsu dle corespondintele că romanii n'au urmatu si nu vor urmá neci odată unor astfelii de prenti naimiti si straini, cari nu nisuesc spre binele ci spre reul loru care voiau si cu fapt'a o documenta; caci insusi salvatoriul lumii a disu: Celu ce se lăpeda de mine, nu este demnu de mine, neci de cele ce sunt, a le mele; apoi astfelii dicu si romanii prentilor loru: „V'ati lapedat odata de noi, nu mai suntem acum demni de noi, neci de cele ce sunt ale nostre.

In catu stingi dle corespondintele scóla si persona invenitoriului, ti respondu intr'u tonu mai linu si mai modestu de catu dta, a vendu numai atat'a a-ti spune că fantasezi, seu dora ai capetatu inflacararea crerilor deosebiti negru din alb, candu dici că eu nu inveniutu si prenti; candu si fostu la esamenu? au dora inspectorul districtualu nu e asemenea serbului casí dta? si déca eu nu mi-asu implini detorint'a mea dupa cerintia, dreptu intielesulu ordinatiunilor, cugeti că inspectorul mi-ar fi protectoru, si n'ar fi avutu ascultare plana de mine, nu este demnu de mine, neci de cele ce sunt, a le mele; apoi astfelii dicu si romanii prentilor loru: „V'ati lapedat odata de noi, nu mai suntem acum demni de noi, neci de cele ce sunt ale nostre.

In catu stingi dle corespondintele scóla si persona invenitoriului, ti respondu intr'u tonu mai linu si mai modestu de catu dta, a vendu numai atat'a a-ti spune că fantasezi, seu dora ai capetatu inflacararea crerilor deosebiti negru din alb, candu dici că eu nu inveniutu si prenti; candu si fostu la esamenu? au dora inspectorul districtualu nu e asemenea serbului casí dta? si déca eu nu mi-asu implini detorint'a mea dupa cerintia, dreptu intielesulu ordinatiunilor, cugeti că inspectorul mi-ar fi protectoru, si n'ar fi avutu ascultare plana de mine, nu este demnu de mine, neci de cele ce sunt, a le mele; apoi astfelii dicu si romanii prentilor loru: „V'ati lapedat odata de noi, nu mai suntem acum demni de noi, neci de cele ce sunt ale nostre.

In fine am se-ti mai spunu, dle corespondinte, că eu si romanii nu suntem in contra inflorirei si prosperarii dvostre precum in tanguiti, ci inca ve indemnámu a. vi. infintu scóla si a vi aduce invenitoriul adeveratul serbescu, pre care se-lu alegeti voi insive, din scolul vostru, dar apoi se-lu si sustineti singuri, era nu si dia pung'a romanilor, care apoi se vóta conduce dupa dorulu si certint'a dvostre, ca se infloriti ca finiculu, si se imultiti ca cedrul Livanului.

Invenitoriul romanoso-serbescu.